

[Retoft.]

sters Haand; men at dømme efter Handelsministerens Forelæggelsestale her i Gaar deler den højtærede Handelsminister denne Mening.

Et ganske enkelt Spørgsmaal vil jeg gerne have klaret. Jeg tænker her paa 2det Stykke i § 3: „Under ingen Omstændigheder maa der fastsættes højere Udbytte end forsvarligt under Hensyn til vedkommende Selskabs økonomiske Stilling og til de Driftsforhold, der maa regnes med paa Tidspunktet for Udbyttets Fastsættelse.“ Jeg mener, at dette Afsnit af Loven skal forstås saaledes, at først naar lovmæssige Henlæggelser er foretaget, og dernæst Henlæggelser i det Omfang, som paagældende Aktieselskabs Love og Statutter kræver, er sket i fuldt Omfang, kan Udbyttebetaling foretages med de Begrænsninger, nærværende Lovforslag giver Mulighed for. Efter min Opfattelse er denne Fortolkning af Loven en Selvfølgelighed, men jeg vil dog gerne høre den højtærede Handelsministers Mening om dette Spørgsmaal.

I øvrigt kan jeg tilsige mit Partis Medvirken til en hurtig Gennemførelse af Lovforslaget.

Christiani: Det foreliggende Lovforslag er en Forenkling og alene derved ogsaa en Forbedring, en yderligere Klargørelse af den Lov, vi allerede har. Jeg synes, det er en Forbedring, at det nu er fastlagt klart, at Udbytteprocenten ikke maa være højere end de tre foregaaende Aars Gennemsnit, regnet altsaa fra September 1939. Der er maaske mange, der har ment, at det vilde have været rimeligt, om Udbyttets Maksimum havde været noget forskelligt, naar Talen er om stærkt konsoliderede Selskaber i Sammenligning med Selskaber, hvis Reservefond f. Eks. kun har den lovbefalede Størrelse, saaledes at man eventuelt skulde kunne fastsætte en vis Procent mere Udbytte af den ekstraordinære Reservekapital for saadanne stærkt konsoliderede Selskaber, men paa den anden Side maa man sige, at disse Selskaber formentlig ogsaa før 1939 har været stærkt konsolideret og derfor har haft Anledning til at føre en rummelig Udbyttepolitik. Naar Friaktier og Opskrivning af Aktiers Paalydende ikke er tilladt uden i de specielle Tilfælde, hvor det modsvares af

tidligere stødfunden Nedskrivning, er der ogsaa dertil at sige, at en saadan Uddeling af Friaktier eller Opskrivning af Aktiers Paalydende kunde man jo ogsaa have foretaget i Tiden inden 1939, og hvis man ikke har gjort det, maa man altsaa vente med det, til der kommer normale Tider igen.

Bestemmelserne i § 1, 2det Stykke, er maaske nok lovlig strenge, men der er jo dertil at sige, at ved sidste Stykke i § 1, hvor det siges, at det uanset foranstaaende Bestemmelser skal være tilladt at give et Aarsudbytte paa indtil 6 pCt. af den indbetalte Aktiekapital, er der kastet et formildende Skær over 2det Stykke, saa jeg tror, at hele Paragraffen vil føles som rimelig og retfærdig.

Jeg synes ogsaa, det er en Fordel, at det Ekstrabeløb, der bliver Tale om, naar de 25 pCt. udbetales, skal henlægges til en ekstra Reservefond. Det maa ses som en fornuftig Konsolideringsakt.

I § 4 hedder det, at Fonden ikke kan anvendes til andet Formaal end Dækning af Underskud, som ikke kan dækkes af Aarets Overskud eller af Selskabets øvrige Reserver ud over den lovmæssige Reservefond. Det er jo ikke nogen meget omfattende Anvendelse, denne ekstra Reservefond derved faar, og jeg vil gerne spørge den højtærede Handelsminister, om man ikke kunde tilføje en Bemærkning om, at den ogsaa kan anvendes til Udvidelse af Selskabets Virksomhed.

I § 6, som særlig angaar Bestyrelsens Tantième, er der indføjet den Bestemmelse, at saadan Tantième i hvert Fald maa have en Størrelse af indtil 2 000 Kr. Nu er det jo saaledes, at 2 000 Kr. kan være et stort Beløb for mindre Selskaber, men et meget ringe Beløb for større Selskaber, og jeg vilde dog synes, at man i hvert Fald kunde forhøje Beløbet til 3 000 Kr.

Jeg hilser med megen Glæde den sidste Bestemmelse i § 6, hvori der staar, at Ministeren for Handel, Industri og Søfart er berettiget til i særlige Tilfælde at dispensere fra Paragraffens 1ste og 2det Stykke. Det kan nemlig ikke nægtes, at man kan komme ind i temmelig meningsløse Forhold. Lad os tage et Selskab, som fra en relativt daarlig Position gennem Aarene indtil 1939 har arbejdet sig jævnt og støt opad, saaledes at det maaske i 1937 har indtjent